

1975 yımında türkiye ekonomisi

1975 yılının ekonomik gelişmelerini değerlendirebilmek için gerekli verilerin çoğu belli olmuş durumda. Verilerin incelenmesi 1975'in, dışa bağımlı sanayileşme sürecinin olağan yıllarından biri olduğunu gösteriyor. Şu anlamda olağan, uzun süre AP ve Demirel tarafından yürütülen ve sonra 12 Mart hükümetlerince daha aktif biçimde uygulanan ekonomi politikasının gösterdiği bazı özellikler yine egemen, örneğin külfetleri kitlelere yüklemek ve nimetleri sermaye sınıfına, özellikle sanayicilere sunmak gibi ya da dışa bağımlılığın artması gibi ve de bunların yanında belirli ekonomik büyüklüklerde gelişme sağlamak gibi. Öte yandan 1975'in olağandışı sayılabilecek yönleri de var, dış ekonomik ilişkilerin ciddi çıkmaza girmesi gibi ve kamu kesiminde bazı yeni sanayi kollarının kurulması girişimleri gibi.

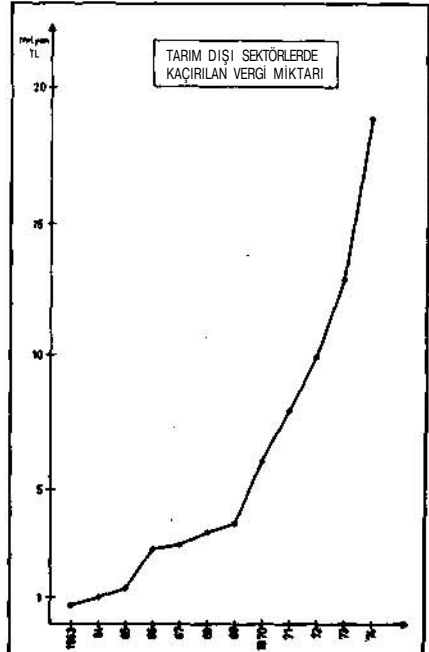
SEKTÖREL GELİŞMELER

İlk olarak gayrisafi milli hasıla ve sektörel üretim rakamlarına bakılacak olursa, 1975'te tarımsal üretimin bol oluşunun kesin etkisi göze çarpmakta. 1975 için programlanan % 8'lik GSMH artışına gerçekte oldukça yaklaşıldı. Devlet İstatistik Enstitüsünün 1975 için GSMH artışı gerçekleşme tahmini % 7,9, DPT'nin tahmini ise % 7,5. Programın gerisinde kalmakla birlikte 1975'in büyüme hızı son yılların büyüme hızlarının üstünde. GSMH artışı 1973'te % 5,5, 1974'te de % 7,4 olmuştur. Söz konusu iki yılda gerçekleşen hızlar da yine program hedeflerinin gerisinde kalmıştı.

1975 yılı GSMH artışında tarımın açık etkisi de şöyle belli oluyor: Bu yıl tarım için programlanan % 3,7'lik üretim artışı gerçekte % 8,6 oldu. Öte yandan sanayi için öngörülen % 11,2'lik gelişme hızı sadece % 7,6'da kaldı. Hizmetler kesiminde de gerçekleşen gelişme hızı planlanan hızı aştı. 1974 sonuçları da aynı şekilde ortaya çıkmıştı, şöyle ki: tarım için planlanan hız yine % 3,7 iken gerçekleşen büyüme hızı % 10,7'ye ulaşmıştı, sanayide ise % 11,2'lik bir hız planlanmışken % 9,1'de kalmıştı. Hizmetler kesiminde de hedef yine aşılmıştı.

1975 yılının tarımsal üretiminde özellikle belirli ürünler dikkati çekiyor, örneğin, 1974'te 11 milyon ton olan buğday üretimi 1975'te % 34 artarak 14,7 milyon tona ulaştı.

1974'e oranla 1975'te üretimin artış oranları arpada % 30, fındıkta % 23, kuru incirde % 21, çekirdeksiz kuru üzümde % 44 olarak gerçekleşti. Bu derecede yüksek artış oranları bir yandan elverişli hava koşullarından, diğer yandan geçen yıl uygulanan taban fiyatları politikasından ileri geldi. Demek oluyor ki, 1975'te ortaya çıkan yüksek GSMH artışı esas olarak tarım kesimindeki istisnai gelişmenin bir sonucudur. (Tarım sektörü 1973 yılında ise etkisini olumsuz o-

VERGİ ALINAMIYOR

Tarımın vergilendirilmesi sorunu bir yana bırakılsa bile tarım dışı kesimde kaçırılan vergi miktarının giderek büyük bir hızla artması kaygı verici bir olgudur. Tarım dışı sektörlerde gelirin "beyan" dışında da hesaplanabilmesi nedeniyle yürütülen çalışmalar sonucu, 1970'ten bu yana tarım dışı gelirlerin her yıl % 60'dan fazlasının vergiden kaçırıldığı anlaşılmıştır (1974 de % 65,9).

1975 yılı toplam ithalatı ve gümrük vergisi toplamından yararlanarak ithalattan ortalama % 5 gümrük aldığımız bulunabilir. Bu da ne denli dışarıya açık bir ülke olduğumuzun kanıtlarından biridir.

Planlanan miktardan az vergi toplanabilmesi, örneğin gerçekleşme oranlarının

1973 de	% 88.2
1974 de	% 76
1975 de	% 77.8

olması da bütçemizin temel bir sorunudur.

larak duyurmuştu. O yıl tarımsal üretim % 10 civarında bir gerileme göstermişti ve bunun etkisiyle, 1972'de 1 1,1 olan GSMH artışı 1973'te % 5,5'e düşmüştü).

Tarım ve sanayide yukarıda açıklanan gelişmeler dolayısıyla yurtiçi üretimin sektörel bileşimi de son yıllarda herhangi bir değişiklik göstermemekte. Diğer bir deyişle, yurtiçi üretimde tarım, sanayi ve hizmetler kesimlerinin payları aynı kalmakta. Tarımın payı % 24-25, sanayinin payı % 23-24, hizmetlerin payı da % 51-52 olmak üzere.

YATIRIMLAR

Sürekli olarak sermaye sınıflarının çıkarlarını gözeten iktidarların önemi! iddialarından biri yatırımları hızlandırdıkları ve bu sayede hızlı bir ekonomik gelişme sağladıkları biçimindedir. Bunu savunurken, "pas-tayı önce büyütelim, sonra daha adil olarak bölüşürüz" derler. Bu "sonra" denen zamanın gelmesi de, "adil" denen bölüşümün gerçekleşmesi de emekçi sınıfların güçlerine ve etkilerine bağlı olarak belirlenir. Pastanın büyümesi denen şey de ilk planda yatırımlara bağlıdır.

tşte 1975'in yatırımlar açısından pek parlak bir yıl olmadığını belirtebiliriz. Gerçi yatırımlarda bir artış ortaya çıkmıştır. Ancak 1975'te ortaya çıkan yatırım artışı oranı 1974 yılındaki yatırım artışından geride kalmıştır. Ayrıca toplam kaynaklar (ki GSMH ile dış açık tutarı toplamından oluşmaktadır) içinde yatırımların payı düşmektedir. 1973'te % 18,5 ve 1974'te % 17 olan bu pay 1975'te % 16,5'e düşmüştür. Buna karşı tüketimin payı da söz konusu yıllarda sırasıyla

X 81,5, % 83 ve X 83,5 olmuştur. Başka bir deyişle, ekonomide yatırımların payı azalmakta ve tüketimin payı yükselmektedir. Aynı gelişme tüketim artışının yatırım artışından daha hızlı olması biçiminde de ifade edilebilir. Örneğin 1975'te bir önceki yıla oranla ve cari fiyatlarla yatırımlar % 25 oranında artarken tüketim X 30 oranında yükselmiştir.

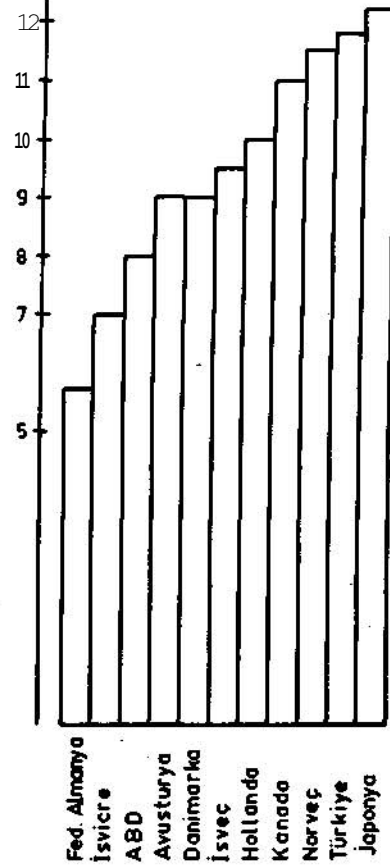
ENFLASYON ARTTI

OECD Raporuna göre % 12'ye yaklaşan enflasyonla 1975'te de birçok ülkenin önündeyiz, özel kesimde geniş ölçüde stok artışı 1976 yılı için de bir pahalılık göstergesi oluşturmaktadır. 1974 yılında 1 irilyar 915 irdiyon TL'lik özel stok artışı gözlenmişken, 1975'te artış 4 milyar TL'sini bulmuştur.

Bir de Yalçın Küçük'ün "Gizli zam" adı altında topladığı yeni marka ve modellerin imalatına geçip bunları daha yüksek fiyattan piyasaya sürmek yolu var. Özellikle Fiyat Kontrol Komitesi'ne fiyatları denetlenen mallarda pek çok gizli zam örneği görülmektedir. 61 ve 51 cm ekranlı televizyonlar arasındaki fiyat farkının 150 TL olması, fiyatı 3900 TL olan 11 ayak buzdolabının piyasadan çekilip yerine 4980 TL'sine 11,2 ayak buzdolapları sürülmesinin arkasındaki gerçek budur. (Aydınlığa Doğru, Eylül-Ekim 1975)

Aşağıdaki tablo 1974 ve 1975 yıllarındaki gizli zamaların etkisini göstermesi bakımından çok ilginçtir. (Y. Küçük, Yeni Toplum, Sayı 2)

OECD'ye GÖRE 1975 YILINDA ENFLASYON

SANAYİDE FİYATLAR

		1974 Yılı	1975 Yılı	Artı; Yüzdesi
		II. Dönem	II. Dönem	
GIDA SANAYİİ	Etlер	20,7	24,1	16,5
	Süt	3,9	5,8	47,7
	Margarin	10,1	14,7	45,0
DOKUMA ve GİYİM	Sentetik kumaşlar	89,7	147,9	64,9
	El halısı	935,4	981,6	5,0
KAUÇUK ve PLASTİK	Oto iç lastiği	36,4	42,1	15,7
	Oto dış "	1142,3	1135,4	16,9
METAL ANA SANAYİT	İngot	2095,7	2664,9	27,1
	Mayı ham demir	1089,4	1329,1	22,0
METAL EŞYA SANAYİİ	Çamaşır makinası	3136,8	3394,4	8,2
	Buzdolabı	3388,6	3674,6	8,5
	Televizyon	3713,7	3750,2	1,1
	Otomobil	54426,2	59137,8	11,0
	Otobüs	502234,8	541404,7	8,0
	Kamyon	158061,0	195736,0	23,9
	Traktör	71991,0	81954,0	14,0

Kaldı ki, toplam yatırım tutarı içinde de şöyle bir olumsuz gelişme doğmuştur. Toplam yatırım tutarı, sabit sermaye yatırımları ile stoklardaki artışı kapsar; ekonominin üretim kapasitesini genişletme açısından tabii birinci grup önemlidir. İşte, 1975'te toplam yatırım tutarı içinde stok artışları önceki yıllara oranla daha yüksek bir paya sahiptir: 1973'te toplam yatırım tutarı içinde stok artışlarının payı % 4,5 iken, bu pay 1974'te % 6,8 ve 1975'te de % 7,6 olmuştur. Buna karşılık sabit sermaye yatırımlarının payı da gerilemiş ve sırasıyla % 95,5, % 93,2 ve % 92,4 olmuştur. Dolayısıyla, sabit sermaye yatırımlarının ekonomideki payı azalma göstermiştir. Sabit sermaye yatırımlarının toplam kaynaklara oranı 1973'te % 17,7 iken, 1974'te % 15,8 ve 1975'te % 15,2 olmuştur. Bütün bunlar şunu ifade etmekle: "Pastayı büyütme" yarayacak eğilimler 1975'te zayıflamış. Teşvik tedbirlerinin sürekli olarak genişletilmesine rağmen, yatırımlarda böyle bir gelişmenin ortaya çıkması özellikle önem taşımaktadır.

FİYATLAR ve GELİRLER

MC iktidarının özellikle övünme konusu yaptığı gelişmelerden biri fiyatlardaki artış hızının 1975'te azalmış olması. Gerçekten de özellikle toptan eşya fiyatlarındaki artış dikkati çekici ölçüde düşük. Ancak geniş kitleleri esas etkileyen ve ilgilendiren "tüketici fiyatları indeksi". Bu indeksteki gelişmelere bakıldığında, artışların oldukça yüksek olduğu ve hatta çoğu ilde 1974'teki artış oranlarını aştığı görülüyor. 1975'in Ocak - Ekim dönemi ele alındığında, tüketici fiyatlarının artış oranı Ankara ve İstanbul'da % 18, Eskişehir'de % 19, Bursa'da % 20, Adana'da % 22... Sayılan illerden sadece Ankara'da Ocak - Ekim dönemi fiyat artışları 1975'te 1974'e oranla daha düşük olmuş, diğer illere ait oranlarda ise yükselme görülüyor.

YILLAR	CARİ ÜCRET	GERÇEK ÜCRET	YILLIK DEĞİŞME YÜZDESİ
1964	19,50	12,18	+ 4,9
1965	21,64	12,78	+ 3,1
1966	23,28	13,17	+ 4,6
1967	25,83	13,77	+ 4,5
1968	28,27	14,39	+ 8,4
1969	32,13	15,60	+ 0,3
1970	35,22	15,64	- 5,5
1971	39,32	14,78	- 5,6
1972	43,88	14,05	+ 12,7
1973	54,41	15,84	+ 2,8
1974	68,26	16,28	- 2,5
1975	78,61	15,88	

TÜRKİYE'DE CARİ ve GERÇEK ÜCRETLER

GERÇEK ÜCRETLER AZALDI

İstanbul Ticaret Odası tarafından hazırlanan ücretli endeksi 1975 yılındaki gerçek ücretlerin düştüğünü göstermektedir. Sanırsız gerek ekonomik gerek politik yönden geçen yılın en önemli gelişimlerinden biridir. Gerçek ücretler/ cari ücretlerin (yani resmi kayıtlardaki ücretlerin) fiyat artışlarıyla düzeltilmiş şeklidir. 12 Mart döneminden sonra 1975 yılında da gerçek ücretlerin azalması, işçi ücretleri yönünden ba iki dönem arasında önemli bir koşutluk oluşturmaktadır. (Y.Küçük, Yeni Toplum, Sayı 2)

Düşük gelirli grupların tüketiminde önemli bir paya sahip olan gıda maddelerinin fiyatlarına bakıldığında durum daha da olumsuz. 1975'in Ocak - Ekim döneminde gıda fiyatları İzmir'de % 22, İstanbul'da % 26, Adana ve Eskişehir'de % 28, Ankara'da % 29, Bursa'da % 34 artış gösterdi. 1974'ün aynı dönemine ait oranlara bakıldığında sadece Adana için bir azalma sözü konusu, diğer illerde ise 1975'te bir fazlalık var.

Aslında tek başına fiyatlardaki gelişmeyi ele almak yetersiz. Fiyatlardaki artışla gelirlerdeki artış bir arada ele alıp gerçek gelirlerdeki gelişmeye bakmak gerekiyor. Bilindiği gibi 12 Mart'tan sonra 1971 ve 1972'de reel ücretler gerileme göstermişti. 1975 yılının bu konudaki verileri şu anda sadece Ocak - Eylül dönemini kapsıyor ve işçi ücretlerinde sağ-

lanan artışın % 16 olduğunu gösteriyor. Yukarıda sayılan rakamların ifade ettiği gibi birçok büyük ilde tüketici fiyatlarının artış oranı % 16'nın oldukça üzerinde. Dolayısıyla yıl sonu verileri yayınlandığında, birçok ilde gerçek ücretlerin 1975'te gerilemiş olduğunun ortaya çıkması muhtemeldir.

MC hükümeti kamu kesiminde maaşlı olarak çalışanlara da kendini hissettirmekten geri kalmadı. 1976 bütçesinde maaş katsayısının yine 9 olarak muhafaza edilmesi, 800 bin civarındaki memurun ve ailelerinin reel olarak fakirleşmesi anlamını taşıyor. Memurların daha çok toplanmış olduğu büyük illerde tüketici fiyatları artış oranlarının yukarıda belirtildiği gibi X 20 civarında oluşu durumunun ciddiyetini ortaya koyuyor.

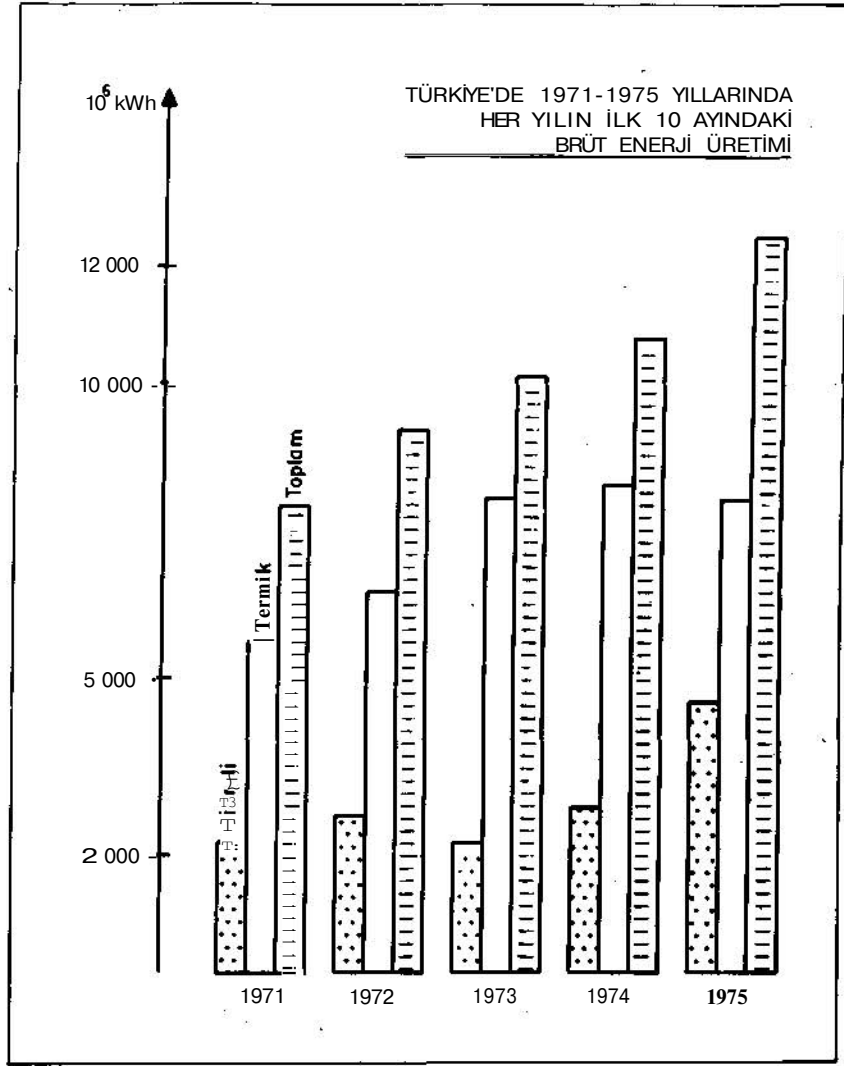
Memurlar için katsayı konusu dışında da önemli bir yıl oldu 1975. Memur kitlesi MEYAK konusunda harekete geçti ve adeta gaspedilen kesintileri geri istedi. Maliye Bakanı bile MEYAK kesintilerinin 3,5 milyara yakın olduğunu ve bunların memur kitlesiyle ilişkisiz alanlarda kullanıldığını açıkladı. Memur kitlesinin tepkisi üzerine şimdi minareye kılıf aranıyor. Yıllarca memur kitlesinin milyarlarını en pervasız biçimde egemen sınıfların yararına kullananlar, şimdi bu işi biraz daha dolambaçlı yollarla ve herhalde biraz daha ölçülü olarak yürütecekler. MEYAK tasarısı yasalassa bile getireceği bu. Bu vesileyle şu gerçek yineleni: Kapitalist ekonomilerde sosyal güvenlik kurumları mensuplarına bir ölçüye kadar yarar sağlasalar bile, esas fonksiyonları düzenin gelişmesine katkıda bulunmaktadır. Türkiye'deki sosyal güvenlik kurumlarının ellerindeki fonların kullanılış biçimleri yakından incelendiğinde bu husus daha açık olarak görülür.

İSTİHDAM

Gerçek gelirler dışında istihdam konusundaki gelişmeler de olumsuz 1975 için. Toplam işgücü arzının (tarım için en faal mevsimde) % 14,2'si istihdam edilene 1975'te. Halbuki aynı oran 1973'te % 10,7 ve 1974'te % 11,7 idi. Üçüncü Beş Yıllık Plana göre 1977 yılında toplam işgücü fazlasının 1,8 milyona ulaşması ve işgücü arzının 1/11'ini oluşturması bekleniyordu. Eylül 1975 verilerine göre ise işgücü fazlası 2,2 milyon ve toplam işgücü arzının % 14'ünü oluşturmakta. Demek ki işsizlik konusunda da "plan hedefleri" aşıyor!

DIŞ TİCARET

1975'in en ciddi ekonomik gelişmesi dış ticaret alanında ortaya çıktı. Bu satırların yazıldığı anda kesinleşmiş dış ticaret rakamları Ocak - Ekim dönemini kapsıyor. Bu dönem itibarıyla yapılan bir karşılaştırma ithalatın 1975'te 1974'

İŞSİZLİK ARTIYOR

	1973	1974	1975
Toplam işsiz sayısı	1 662 000	1 961 000	2 066 000
Toplam işsizlik oranı	% 12,3	% 12,6	% 12,fi
Tarımdışı kesimdeki işsiz sayısı	1 662 000	1 211 000	1 356 000
Tarım dışı kesimdeki işsizlerin tarım dışı çalışanlara oranı	% 20,4	% 22,1	% 23,3

teki düzeyi % 37 oranında aş-
tığını gösteriyor. İhracat için
ise aynı dönem itibarıyla
% 12'lik bir gerileme söz konu-
su. Bu gelişmeler sonucunda ih-
racat gelirleri ithalat gider-
lerinin % 30'dan daha az bir
bölümünü karşılamakta. Dış ti-
icaret açığı ise geçen yılın
aynı dönemine oranla % 75 gibi
şiddetli bir artış gösterdi.
1975 yılının tümü için 2 mil-
yar dolar olarak programlanmış
olan ihracatın ancak 1,4 mil-
yara ulaşacağı ve buna karşı-
lık 4 milyar dolar olarak prog-
ramlanmış olan ithalatın 4,7
milyarı bulacağı, dolayısıyla
2 milyar dolar olarak program-
lanmış olan dış ticaret açığı-
nın da 3,3 milyar dolar olarak
kesinleşeceği bekleniyor.

Dış ticaret açısından AET ile
ilişkiler de dikkati çekiyor.
1975'te AET'nin Türkiye'nin it-
halatı içindeki payı yükselme
gösterirken, Türkiye'nin ih-
racatı içindeki payı ise geri-
ledi. 1976 yılı Türkiye-AET i-
lişkileri açısından yeni sıkın-
tılar getirmeye aday.

Son yıllarda dış ticaret açığı-
nın olumsuz etkilerini gideren
işçi dövizlerinde de bu yıl
düşme olması ödemeler dengesi
sorununun ciddiyetini artırdı.
1975'in Ocak-Ekim döneminde
yurda giren işçi dövizleri 1,1
milyar oldu. Halbuki geçen yıl-
ın aynı döneminde işçi dövizleri
girişi 1,2 milyar dolardı. Bu
gelişime sonucunda 1975 yılı i-
çin umulan 1,6 milyarlık işçi
dövizleri girişinin gerçekleşmi-
yeceği kesinleşti.

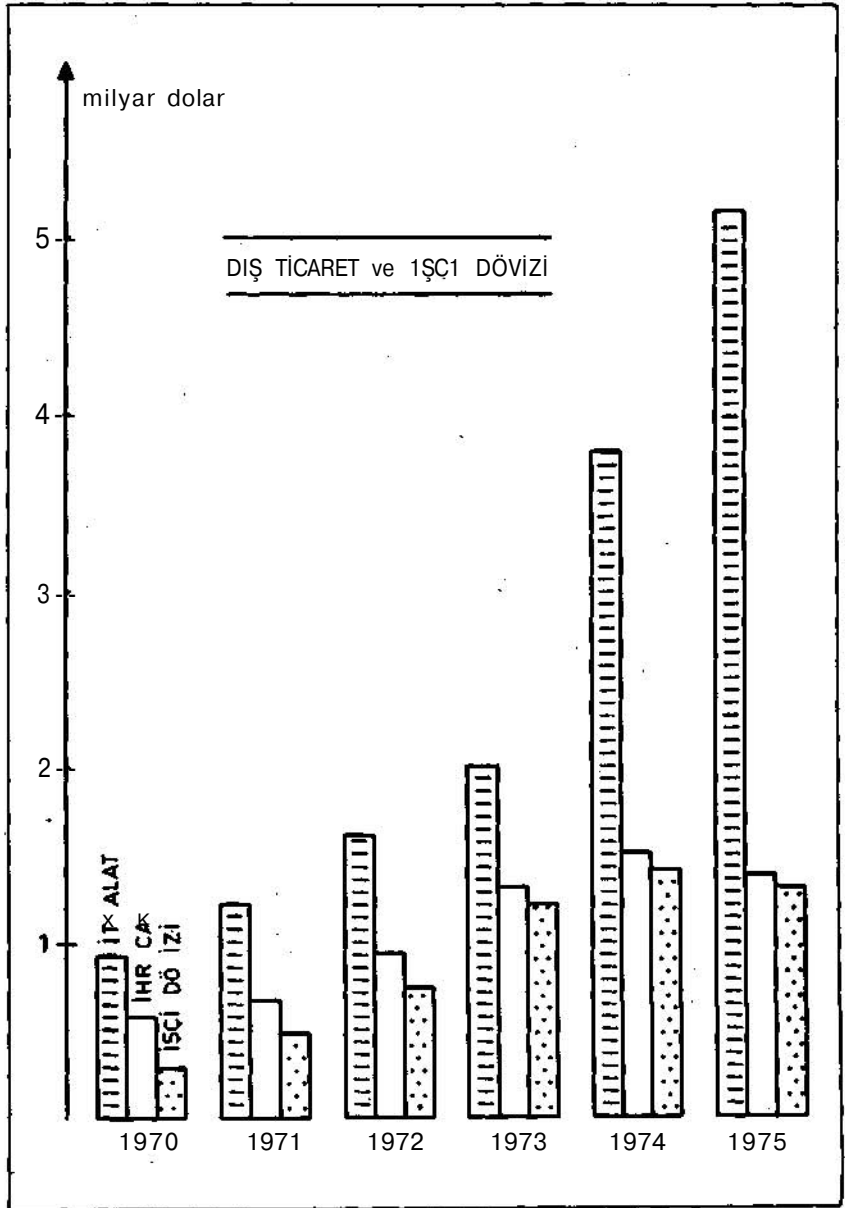
Yukarıda belirtilen olumsuz et-
kilerin giderilmesi için esas
olarak üç kaynağa başvuruldu:
Bir yandan döviz rezervleri
kullanıldı, diğer yandan (900
milyon dolar civarında olan)
dövizlere çevrilebilir mevduat
hesaplarından yararlandı,
nihayet Uluslararası Para Fon-
nundan 300 milyon dolara ya-
kın kredi alındı. Bütün bun-
lar, kendi imkanlarını aşan
kişi ya da ekonomilerin başvur-
dukları yollar: hazır stokları
eritmek ve dıştan borçlanma.
Yani biraz geçmişten, biraz
da gelecekte yararlanma.

SANAYİ ÜRÜNÜ İHRAC EDEMİYORUZ

İhracatımızın sektörlere göre
dağılımı incelendiğinde hâlâ
4 geleneksel tarım ürünümüzün
(tütün, pamuk, fındık, kuru
üzüm) en büyük yeri tuttuğu,
sanayi olarak da ancak geliş-
miş ülkelerin az gelişmişlere
devrettiği "ikinci sınıf" sa-
nayi alanlarında ihracat yapar-
bildiğimiz gözlenmektedir.

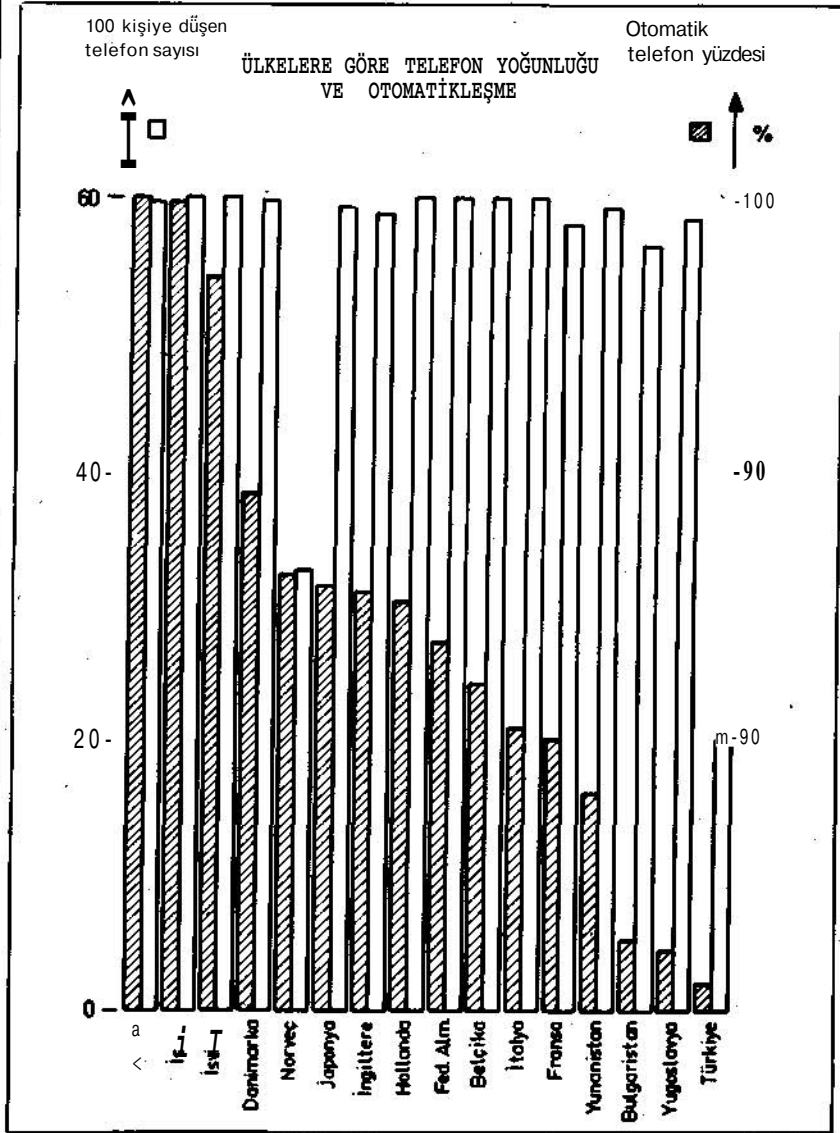
IHRACATIMIZIN BİLFİSİNİ

Dış ödemeler dengesindeki olumsuz gelişmeler kaçınılmaz olarak devalüasyon söylentilerini yaygınlaştırdı. Bu yaygınlaştırma da ithalatı ve stokları artırıcı bir etkide bulunuyor. Ancak % 40-50 gibi yüksek oranlı bir devalüasyon beklenmemeli. 1970'den beri yapıldığı gibi "küçük oranlı ayarlamalar" yapılması ise gündemdedir. Yüksek oranlı bir devalüasyonun olumsuz etkisinin olumlu etkisini aşması çok muhtemel. Burada özellikle önemli olan Türkiye'nin ithalatının Z 90'dan fazlasını yatırım malları ile hammaddelerin meydana getirmesi. Bu ithalatta bir pahalılaşma toplam ithalat giderini düşürmez ve ithalat eğilimini hafifletmez, sadece ithal edilen malların girdiği diğer ürünlerin fiyatlarını yükseltir. Bu fiyat yükselişlerinin etkisi yayıldıkça, para ayarlamasının döviz girişlerinde sağladığı yararlar da bir dönem sonra aşınır ve yeniden aynı çıkmaza girilir.

Yukarıda Türkiye ekonomisinin 1975 yılında gösterdiği önemli gelişmelere kısaca değinildi. Özetleyecek olursak: a) Ekonomi tarıma bağlılığını koruyor, sanayide umulan gelişme sağlanamıyor, b) Tüm teşvik tedbirlerine rağmen yatırımların ekonomideki payı düşme gösteriyor, c) Düşük gelir grupları reel fakirleşme içinde, d) İşsizlik artıyor, e) Dış ticaret tam bir çıkmaz ve dış borçlanma artıyor.

Bu yazıda kullanılan veriler için "ANKA Yıllık Ekonomik Rapor'dan yararlanıldı.

1971- 1975
ELEKTRİK-ELEKTRONİK SANAYİLERİME ÜRETİM KARŞILAŞTIRMASI

	1974 yılı		1974 Hr* fiyatı	1979 yılı		1975 Hr* fiyatı	Hyat artış. yÜsdeni
	ada	dağar (TL)		ada	dağar (TL)		
KLEETİK							
Blaktrik sağıOr*Bl	26 033	36 022 450	1 362,72	27 730	40 001 256	1 442,53	4
Çaaafar Mkinaa (av tipi)	40 484	126 989 177	3 136,77	42 888	145 918 579	3 394,40	11
Baaafar (C-T tipi)	85 165	281 811 025	3 309,-	120 405	442 434 425	3 674,55	11
Baaafar (aaayı tipi)	3 349	16 668 047	4 977,02	3 258	16 586 495	5 091,01	1
Aaaafar	63	8 018 635	127 279,92	48	6 752 360	140 674,17	11
Elektrik Motorları (1BG* d'n küçük)	25 291	11 106 915	439,16	51 682	17 157 203	812,53	85
Elektrik Motorları (1 MS* dan büyük)	27 101	40 240 487	1 484,83	21 116	73 391 710	3 475,64	134
Tranfaafar (5 KVAdan küçü)	187 636	7 692 018	40,99	248 000	13 084 743	52,76	29
Tranfaafar (5 KVAdan büyü)	1 610	62 774 358	38 992,77	1 988	104 662 551	52 647,16	35
.Pillar ve bataryalar	53 875 633	70 377 790	1,31	53 026 724	96 775 806	1,83	40
Akaafar	85 912	44 359 047	516,33	105 406	50 635 433	481,76	-7
Elektrik kablosu	40 092 249	212 376 736	5,30	52 203 928	2 660 412	5,53	4
Elektrik anaulları	8 210 028	27 338 265	3,13	6 896 405	30 031 183	4,35	31
ELAKKÖM:							
Telavizyon alıcın	92 868	344 885 163	3 713,71	155 551	563 326 300	3 750,04	1
Fkaf	5 947	3 107 260	603,69	-	-	-	-
Radio (çaryanlı)	16 241	14 475 477	891,29	1 416	2 079 981	1 468,91	63
Radio (pıllı)	56 423	38 557 194	683,29	34 492	43 620 004	1 264,64	85

(Kenan Atalay, Birikim, S.11)